

Fraudeurs moeten er uit, ondernemers niet

Date : 22 juni 2015

"Nul euro zal de familie de Spoelberch betalen, nul euro", zo zei N-VA-voorzitter Bart De Wever in het voorzittersdebat in De Zevende Dag. Hij verwierp de eis van kersvers SP.A-voorzitter John Crombez om de allerrijkste families, onder wie de grootaandeelhouders van [AB Inbev](#), via een vermogensbelasting te betrekken in de taxshift. De Wever is bereid om alleen de zogenaamde one percent extra te belasten, maar dat is volgens de N-VA voorzitter praktisch onhaalbaar. Volgens de belangrijkste toppoliticus van het moment zal dergelijke belasting ook de middenklasse treffen en daar zit niemand op te wachten. Ook niet de andere politieke partijen uit de meerderheid.

Auteur: Ludwig Verduyn

Wat men in het hele verhaal van een vermogensbelasting doorgaans niet vermeld, is dat ook de Rijkste Belgen belastingen betalen. De opgebouwde vermogens uit onze lijst van de Rijkste Belgen zijn er gekomen nadat er belastingen op zijn betaald. [Roland Duchâtelet](#), één van de weinige Rijkse Belgen die al eens iets durft zeggen daarover, wijst er ook op dat die vermogens er ook enkel zijn gekomen omdat er tewerkstelling werd gecreëerd. En die op die tewerkstelling betalen alle werkgevers sociale lasten die zoals bekend in België erg hoog liggen, te hoog, dus moet er een tax shift komen. Bedoeling van die tax shift is precies meer tewerkstelling te creëren, niet om vermogens aan te vreten.

Dat er daarbij een sluitend belastingstelsel moet operationeel zijn, spreekt voor zich. De boodschap die onderzoeksrechter Michel Claise dit weekend bracht in de krant *De Standaard* is daarbij een veel belangrijker politiek signaal. Als onderzoeksrechter behandelt Michel Claise de grootste en belangrijkste fraudedossiers in dit land. We hebben, zegt hij, onder de vorige regering, met staatssecretaris John Crombez, stappen in de goede richting gezet. "Sociale en fiscale fraude werden samen aangepakt. Maar nu gaat het weer de verkeerde kant op. Fiscale en sociale fraude zitten bij verschillende staatssecretarissen. Die ene staatssecretaris (Tommelein, nvdr) zegt dat hij de werklozen gaat aanpakken terwijl hij eigenlijk de bedrijfsleiders zou moeten aanpakken die de sociale fraude organiseren. Van die andere (Sleurs) heb ik de voorbije acht maanden niets gehoord en ze is intussen haar bevoegdheden kwijt. Wat onder de huidige regering gebeurt, doet mij denken aan een uitspraak uit de 17de eeuw die de Franse minister van financiën Colbert deed tegen Lodewijk XIV: 'Sire, taxons les pauvres, ils sont tellement plus nombreux.' De armen belasten is natuurlijk veel gemakkelijker dan de grote fraudeurs achterna zitten. Dat doen we niet graag." En dan komt het. "We zijn veel te laks, vind ik. We zijn bang dat het groot kapitaal zou weglopen. Het omgekeerde is waar. We geven de macht aan 'vuil geld'. Als je wil dat de eerlijke bedrijven floreren, moet je de oneerlijke er tussenuit halen." Die boodschap kan natuurlijk tellen. Fraudeurs en witwassers uit het economisch circuit halen, behoort tot de maatschappelijke basishygiëne. En dat hoeft goed ondernemen niet in de weg staan, in tegendeel. *Jo De Backer* is daar het bewijs van. Elk jaar

betaalt zijn Group Niko om en bij 7 miljoen belastingen. "Voor mijn geen Luxemburgse toestanden." zegt De Backer.

Michel Claise: "We geven de macht aan 'vuil geld'. Als je wil dat de eerlijke bedrijven floreren, moet je de oneerlijke er tussenuit halen."

Als je het vermogen op zich niet wil belasten, waarom dan niet de opbrengst uit dat vermogen belasten? De Franstalige socialisten van de PS dienden eerder dit jaar een wetsvoorstel in om op vermogens - roerend en onroerend - groter dan 1,25 miljoen euro een belasting te heffen van 0,4 tot 1,5 procent, naarmate het vermogen groter is. De SP.a van haar kant zoekt het dan weer in een duaal belastingsysteem, waarbij alles wat uit vermogen komt, roerend of onroerend, belast wordt tegen 25 procent. Dat lijkt ook een piste te zijn die op de regeringstafel van premier Michel ligt. De SP.a stelt bij monde van John Crombez voor om daarin ook de meerwaarden op aandelen, zodra die verkocht worden, te belasten. Met onder bepaalde voorwaarden een uitzondering voor de meerwaarden op aandelen in een kmo. Om te vermijden dat de kleine vermogende getroffen wordt, zou, net zoals bij het arbeidsinkomen, een eerste schijf aan inkomsten vrijgesteld worden van belastingen. Al lijkt dat laatste meer op half populistisch politiek gedoe dat meer met perceptie heeft te maken dan met wat anders. Ook wie zijn bedrijf verkoop heeft daar al belastingen op betaalt en moet dus geen tweede keer door de fiscale mangel worden gehaald.

Wat doen ze in het buitenland? Frankrijk voerde in 1989 al een Impôt de solidarité sur la Fortune in voor gezinnen met een vermogen van meer dan 1,3 miljoen euro. Nederland heeft een zogenaamde vermogensrendementsheffing. Daarbij gaat de fiscus ervan uit dat het vermogen van Nederlandse gezinnen jaarlijks 4 procent oplevert. Daarop wordt een belasting van 30 procent geheven, wat neerkomt op een vermogensbelasting van 1,2 procent. Zowel in Frankrijk als in Nederland moeten de belastingplichtigen hun vermogen melden in een belastingaangifte. Ze staan niet in deze lijst maar de vermogende Fransen en Nederlanders strijken ondertussen in bosjes neer in Vlaanderen, Brussel en Wallonië.

"Het is goed dat deze lijst er is, zei iemand bij het lanceren van deze website, zeker nu 99 procent van de bevolking verarmt en uitkijkt naar wet er gebeurt met de één procent de wel verrijkt." Burggraaf Etienne Davignon kaartte dit gegeven enkele jaren terug al aan. Zijn conclusie was dat de vermogende mensen in deze wereld moesten anticiperen op veranderingen en zelf met voorstellen moesten komen om hun deel bij te dragen in de heropbouw van onze economie. Van Davignon kan men bezwaarlijk zeggen dat hij spreekt of sprak in functie van het algemeen belang. Nochtans had hij deze keer gelijk. Als het goed is, zeggen we het ook.